

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta nhận thấy có rất nhiều vấn đề, rất nhiều biến đổi trong tinh thần và vật chất.

Trong đạo Phật gọi là Vô Thường. Vô có nghĩa là không. Thường có nghĩa là luôn luôn thường còn. Vô Thường là không thường còn, luôn luôn biến đổi.

Trong thế gian, tất cả các pháp hữu vi đều sinh, diệt, biến đổi; không một phút nào ngừng nghỉ, yên trệ; thế yếu đều là Vô Thường. Trong kinh Kim Cang có bài kệ:

Nhất thiết tất hữu vi pháp

Nhất mạng huyển n biến nh

Nhất dĩ dĩ c nh dĩ n

ng tác nh thế quán.

Như vậy, trong thế gian tất cả đều vô thường.

Cũng trong kinh Kim Cang đức Phật dạy:

„Phàm sự hữu tướng giai thế hữu vi. Nghĩa là tất cả mọi sự vật trên thế gian này có hình tướng: Như như cái kim, sợi dây, cái xe, cái

**nhà v.v... và l^on nh^o núi cao, bi^on c^o, t^ot c^o
đ^ou là h^o v^ong! Không t^on t^oi vĩnh vi^on v^oi
th^oi gian – mà có ngày r^oi cũng bi^on ho^oi!
Ngay nh^o cái thân gi^o h^op t^o đ^oi (đ^ot, n^o c,
gió, l^oa) c^oa con ng^o i – đ^on m^ot ngày nào
đó (?) r^oi cũng t^o vong, xa lìa cõi th^o.**

Trong kinh Bát Đ^oi Nhân Giác:

- Th^o gian vô th^ong.

Qu^oc đ^o nguy thúy.

T^o đ^oi kh^o không.

Sinh di^ot bi^on đ^o.

- Hoàn c^onh vô th^ong.

Ngũ^om vô ngã.

Nh^o th^o quán sát.

Ti^om ly sinh t^o.

Trong sách Đ^oi Trí Đ^o Lu^on:

Th^o gian bi^ot m^oy vô th^ong

Bóng trắng thân chu^oi gi^o n^ong h^op thành

Ph^oc dù đ^on t^on tr^oi xanh

Gió vô th^ong đ^on hóa thành h^o vô!

**Những trẻ em học tập ông quan, người bị
của Ngài Liên Trì Đệ Sĩ :**

***Ngày trẻ em trên đường còn cười ngạo
Hôm sau trong quách đã chôn thây!***

**Quả thật: Những trẻ em bị hại, thiên thu vĩnh
biệt! Người trong thế gian chỉ vì tham đắm
ngũ dục. Không làm việc thiện, ban bố cứu
giúp cho những kẻ hàn, bần hoạn. Mà
chỉ do si mê tham đắm thúc đẩy, nên bị trôi
buồng trong vòng phiến não, gì đi đâu không
ra, mũi đọt lòi danh, không chịu thức tỉnh.
Khi quyền cao chức trọng, giàu có vinh hiển;
lợi làm đức chí, hài lòng, không biết nhàn
nhác, siêng tu, làm điếu u thiện. Đến khi oai
quyền, thế lực thì hời suy thoái, tất cả đều bị
tiêu ma, điêu tàn, tan nát! Chỉ còn biết ngói
mặt chôn khóc than, hời tiếc!...**

**Đúng là luật trời. Thiên võng khô khô, số
nhi bất luận. Tất cả chí kim hời nhiên là vụn.
Xót xa biết mấy! Những tâm biết bao!
Quả thật: Phú quý như phù vân. Cuộc đời**

nhỏ mông o. Ngày tháng t a thoi đ a... Có m t bi n c r t bi th ng, ai oán! Trong hoàn c nh đ t b t bi n th ng, không t ng?! Đôi b n chí thân. Ông A và ông B. M t hôm ông B đ n ch i nhà ông A; hàn huyền tâm s ... Khi ông B t giã ra v , hai ông vui v tay n m tay chào t m bi t và h n g p l i l n sau.

N a ti ng đ ng h sau, ông A nghe ti ng đi n tho i reo, nh c ng nghe. T đ u dây bên kia, ng i nhà ông B báo hung tin: Ông B trên đ ng lái xe v nhà b tai n n xe c và đã t th ng! Xót xa là bao, đau kh bi t ch ng nào ?!

Chuy n đ i không ai bi t tr c đ c nh ng g s x y ra mai sau? Th t đúng v i câu: Tri nh t b t tri lai. Cũng có tr ng h p hai ng i b n thân đã t lâu giao du th m thi t, giúp đ nhau t n tình, coi nhau nh anh em

ruột. Rồi bỗng một ngày, vì một lý do nào đó (?) đã quay một làm ngơ. Coi nhau như kẻ thù không đội trời chung.

Có một câu chuyện của nhà hiền triết Trung Hoa là Trang Tử. Một hôm, Trang Tử đi núi chơi, nhìn thấy một thiêu u đang ngửi quýt nằm móm. Trang Tử lấy làm lạ, bèn đến hỏi thiêu u ph:

- Tử sao phửi quýt móm? Thiêu u ph trả lời:

- Chẳng tôi móm chết! Trước khi chết, chẳng tôi có d: Sau khi anh chết, chết khi nào móm khô, c móm c, rồi em hãy đi tái giá. Hôm qua, có ngửi i đến hỏi tôi làm v, mà móm chẳng tôi chết a khô, nên tôi phửi quýt cho mau khô; nếu không thì qua một dịp may. Nghe vậy, Trang Tử lấy làm xót xa

cho tình đời đen bạc. Ông vợ nhà k
l i s vi c v a ch ng ki n cho v
nghe.

Sau khi nghe ông k . Bà v chê
trách và ch i ng i thi u ph là k
b c tình, b t nghĩa và nói:

*Dù cho sông cạn đá mòn
Thì tôi
v n gi m t lòng th y chung.*

Nghe v nói v y, Trang T gi
b đ th v . Ông bèn gi
m t ng i đ t tin c n c a
ông. Ông d n dò, ch d y m i
đi u, m i cách.

Ng i đ t này r t cao ráo,
đ p trai, ăn nói d u dàng,

hoạt bát, thông minh, lanh
lẹ... rồi tìm cách để chiếm
đắc tình yêu của vợ Trang
T.

Sau đó Trang T. giờ bỏ
chết và để các tên liếm vào
quan tài. Trong lúc này, thì
ngồi đi để t. mà Trang T.
đã bày mưu... cũng giờ vợ
bỏ nh nh. Bà vợ Trang
T. thấy thế, lo lắng làm lo
lắng, sẵn sóc, hỏi han...
Ngồi đi để t. nói: Bỏ nh này

ch<#225> có tìm đ<#225> c óc ng<#225> i
m<#225> i ch<#225> t đ<#225> ch<#225> a thì m<#225> i
kh<#225> i.

Bà v<#225> Trang T<#225> nghe v<#225> y
bèn l<#225> y cái v<#225> đ<#225> p vào
quan tài ch<#225> ng v<#225> a m<#225> i
ch<#225> t còn n<#225> m đây đ<#225> l<#225> y
óc ch<#225> a cho ng<#225> i tình!
Lúc đó, Trang T<#225> đ<#225> p
n<#225> p quan tài ng<#225> i d<#225> y và
nói:

*Thuyết thay cho gái
quả t m*

*Giả n thay cho gái l y v
đ p sẵn (quan tài)*

Cho nên trong nhân gian
có câu:

Dò sông, dò biển n d dò.

*Nào ai l y th c mà
đo lòng người.*

Và trong Nho gia có
câu: H<#228; a h<#228; h<#228; a bì,
nan h<#228; c c<#228; t Tri nhân
tri di<#228; n, b<#228; t tri tâm.

Đúng như vậy, lòng
con người luôn luôn
biến đổi. Thói quen đen
bạc, lòng người dần
trở nên thay đổi.

Tâm và ý con người

luôn luôn trào dâng
nh&#ng đ&#t sóng khôn
cùng... cái đó gọi là
sóng thực; nay nghĩ
th&# này, mai lại nghĩ
khác.

Thí dụ : Ngày mai tôi
đi lễ chùa; nh&#ng
hôm sau không đi lễ

chùa mà đi công
chuyên khác. Họ c
đang ở đây mà nghĩ
đến người thân còn ở
Việt Nam; rồi nghĩ tới
gia đình người anh
bên Mỹ và lối nh
đến người con đang
sống bên Úc Đới Lới.
Đúng là: Tâm viên, ý

mã. Đó là những sống
thực liên tục trào
dâng không ngừng
nghe. Ta gọi đó là: Ý
vô thức, tâm vô
thức. Cũng như
hoàn cảnh vô thức.
Chúng hiện như các
triển lãm Expo ở các
thị trấn của Hannover

vào năm 2000.

Tr<#225;ng c<#225; đ<#225;ng, thì n<#225;i t<#225;ch<#225; c<#225; ch<#225; là khu đ<#225;t tr<#225;ng bình th<#225;ng.

Đ<#225;n khi đ<#225;ng c<#225; t<#225;

ch<#225; c<#225;, thì t<#225;i đ<#225;a

đ<#225;m này, khu đ<#225;t

này tr<#225;ng nên Khu

Tri<#225;n Lãm Qu<#225;c T<#225;

đ<#225;ng c<#225; xây c<#225;t thi<#225;t trí

nh...ng gian hàng
tri...n lãm l...ng l...y,
huy hoàng, tráng l...
cho đ...m...i m...t
hàng: Khoa h...c, K...
thu...t, Văn hóa, Văn
ngh..., Th... công
ngh... v.v... và v.v...
Ng...i ng...i t... kh...p
năm châu l...c đ...a

đ<#225;n tham quan;
không bi<#225;t bao nhiêu
là tri<#225;u ng<#225; i.

R<#225;i qua th<#225;i gian
tri<#225;n lă<#223;m h<#225;n k<#225; 6
tháng, n<#225;i t<#225; ch<#225;c
tri<#225;n lă<#223;m đ<#225; c đ<#225;n
đ<#225;p, đ<#225; tr<#225; v<#225; cho
quang c<#225;nh nguyên

thuyết, bình thuyết,
êm ái và vọng luyến!
Tất cả đều là duyên
hợp mà thành. Do
đó, khi hết duyên,
duyen tan, mọi sự
vật, mọi hiện tượng
đều biến hoại đi.
Trước không, sau

có, có là hoàn
không. Đó là hoàn
cảnh vô thường.

Dù là sơn hà, đũa
đũa, núi cao, sông
dài, biển rộng đũa
bể chi phí bể lụt
vô thường. Thí dụ :

Nh... m...y năm g...n
đây, m...i ng...i còn
nh... rõ: C...n Sóng
Th...n vào cu...i
tháng 12 năm 2004
t...i Indonesia đã
cu...n cu...n trào
dâng cu...n lôi, tàn
phá, h...y ho...i đi t...t

c... t... con ng... i,
v... n v... t, nhà c... a,
xe c... v.v... và v.v...
ch... còn l... i ch... t
chóc hoang tàn, đ...
nát, tiêu đi... u! Th... t
đáng th... ng tâm!

Qua năm 2005 t... i

M... Qu...c, vào
tháng 9/2005 t...i
đ...o Katrina Ti...u
bang New Orlean
cũng x...y ra v...
cu...ng phong, ng...p
l...t cũng không kém
ph...n kinh hoàng,
cũng gây bao tang

th<#225>ng, th<#225>ng kh<#225>
cho c<#225> dân s<#225> t<#225> i
và cũng là m<#225> t
th<#225> m tr<#225>ng đau
lòng!

Và, m<#225> i đây, vào
cu<#225> i tháng 11/2006
m<#225> t c<#225> n bảo l<#225> t đã
th<#225> i vào n<#225> c Phi

Lu...t Tân, làm thi...t
m...ng trên 300
ng...i, và nhà c...a,
xe c..., cây c...i thiên
nhiên cũng chung
s...ph...n.

Nh...ng hi...n t...ng
trên đây g...i là qu...c

đä nguy thä y. Thä t
đäng vä i câu:

Thä äng hä i biä n vi
tang đä n.

Trong cuä c đä i,
thä phi, đä ä c mä t,
có không, vinh
hoa, phú quý...
Ngay nhä Anh

hùng Cái th, r i
cũng ch còn
trong s sách.

Cu i cùng thì cũng
trôi theo nh gi c
m ng!

*Ta còn đ i gì
không?*

Kìa non đ t , n

sông cát b<#225;i!
Và c<#225; Nguy<#225;n
Công Tr<#225;nh
th<#225;c:
*Ôi! Nhân sinh là
th<#225; đ<#225;y*
*Nh<#225; bóng đèn,
nh<#225; mây n<#225;i*

*Nh<#225> gió th<#225> i,
nh<#225> chiêm bao
Ba m<#225> i năm
h<#225> ng th<#225> có là
bao? V<#225> a ch<#225> p
m<#225> t, n<#225> i kê
ch<#225> a k<#225> p chín.*

Trong Cung
Oán Ngâm
Khúc; Ôn Nh<#225;
H<#225;u có ý trách
t<#225;o hóa:
Tr<#225;t<#225;o hóa
đành hanh

quá ngán

Ch<#225;t đ<#225;i

ng<#225; i trên c<#225;n

nh<#225; ch<#225; i Lò c<#225;

nung n<#225; u s<#225;

đ<#225; i

B<#225;c tranh vân

c<#225; u v<#225; ng<#225; i
tang th<#225; ng!

...

Qu<#225; th<#225; t:

Tiêu đi<#225; u

nhân s<#225; đã

xong

S<#225;n hà cũng

huy<#225;n, còn

trùng cũng

h<#225>!

Nhà đ□□i thi
hào Trung
Hoa là Lý
B□□ch đã c□□m
nh□□n đ□□□□ c lý
Vô Th□□□ng

nên có
những lời:

*Anh thấy
chẳng?
Hoàng Hà*

n<#225; c t<#259; tr<#259; i

cao

Xuôi ra bi<#259;n

c<#225; ch<#259;ng

bao gi<#259; v<#259; !

Anh th<#259;y

chǎng? Cha

soi kính tóc

b<#225;c ph<#225;c

Sáng còn t<#225;i

m<#225;t, ng<#225;n

ng<#225;c ch<#225;t

bu□ n!...

Cu□ c đ□ i là
Vô Th□□ ng,
m□ i s□ , m□ i
v□ t đ□ u bi□ n

đi theo
từng khoảnh
chốc thời
gian. Nên
Vấn Hộ nh
thiền sư có

bài k&# :

Thân nh&#

đi&# n &# nh

h&# u hoàn vô

V&# n v&# t

xuân vinh

thu h<#225;u khô

Nh<#225;m v<#225;n

th<#225;nh suy

vô b<#225;úy

*Th<#225>nh suy
nh<#225> l<#225> th<#225> o
đ<#225>u phô!*

Và chính

con người
cũng luôn
biến đổi
theo:
Đ *ai tìm*

đ<#225; c cái ta

Bé th<#225; vú

m<#225;, nua

già g<#225;y ôm

B<#225;n b<#225;

nam b&# c

tây đông

H&# i ai t&# m

m&# t dòng

sông hai

Đ<#225> ai tr<#225>

Đ<#225> ai tr<#225>

m<#225;i kh<#225>ng

gi<#225> ?

C<#225>ng nh<#225>

t cú:

Trăm năm

tr c thì

ta ch a có

Trăm

*năm sau
có cũng
b<#225;ng
không! C*

ư c đ i

s c s c

không

không

Còn
chẳng
ch<#225; m<#225;t
t<#225;m lòng

mà thôi

Thật vậy,
dù vinh

hoa phú

quí,

quy<#225>n

cao ch<#225>c

tráng; láy

làm hài

lòng mßnh

nguyán.

Ch<#225>ng

hay nh<#225>n

nh<#225>c,

ch<#225>ng

siêng tu
thi^h n. Oai
quy^h n th^h
l^h c ch^h ng

đ<#225; c bao

lâu, đ<#225; n

khi th<#225; t

th<#225;, t<#225; t c<#225;

đ<#225;u tiêu

ma h<#225;t.

Lúc đó,

thân ng<#225;i

m<#225;t ch<#225>, <#225>

kh<#225> s<#225>

đau

bu<#225>n, t<#225>i

lúc b<#225;nh
ch<#225;t, s<#225;
kh<#225; càng
h<#225;n.

Đúng là:

S&#c tài

danh &#i

v&#n vô

th^hng

Say đ^hm

làm chi

mã[~]v^hn

v^o t^ho^{ng}

Sinh t^h

luân h^o i

ai cũ^{ng}

ngán

Ni<#223> t Bàn

C<#223> c L<#223> c

s<#223> m c<#223> n

n<#225;ng ng.

Đ<#225;i là vô
th<#225;ng,

nên cuối c
đoàn
viên nào
r<#225;i cũng

đến lúc

chia tay!

Với nó

có i

khoan

hôa, tá

ái lúc

trùng

phùng

hỏi ng.

Nhưng

không

gi^o u

đ^o c v^o

l^o u

luy^o n,

ng^o m

ng^ui

tr^o ^o c gi^o

ph^ut chia

ly:

Ng<#259;m ra

đ<#259;i có

vui đ<#259;u

*Trăm
năm h^o
giờ trong
câu vô*

th<#225>ng.

T<#225>t c<#225>

ch<#225>

báu trên

cõi đời

này sự

không

có giá

tr<#228;

th<#228; <#228;ng

h<#228;ng,

mà s<#225;

tan bi<#225;n

nh<#225; b<#225;t

n<#225; c

theo

đ^onh

lu^ot Vô

Th^ong.

Còn
chẳng,
chờ còn
lời chân

giá tr<#223;

c<#223;a n<#223;i

tâm

tr<#223; <#223;ng

C^h u. Đó
là Chân
Tâm, là
Ph^ht

Tánh.

Đ<#228;i thi

hào

Nguy<#228;n

Du đã
th^o hi^on
cái tâm
qua hai

câu:

Th^h n

căn ^o t^h i

lòng ta

Ch

Tâm kia

m i

b ng ba

ch *tài.*

Đ i v i

Ph t

giáo: Vô
Th□□□ng
là c□□nh
giác.

Ph<#225>i t<#225>m

m<#225>t

h<#225><#225>ng

s<#225>ng,

ph<#225>i

chu<#225>n

b<#225> t<#225>

l<#225>ng

cho

cu<#225>c

hành

trình

b ng

cách:

Quán

chi u vô

thông, tìm hiểu
thư
đạo lý

vô

th^ong,

ch^on

đ^onh

h^o ^o ng:

Phát

tâm B^o

Đ^o . Làm

đi<#225;u

thi<#225;n, b<#225;

th<#225;í, làm

ph<#225; <#225;c,

cúng
d<#225;ng,
không
tham ái,

không

chỗ p

thổ ,

phát

tâm tu

học đạo

tìm đạo n

Chân

th<#225>ng.

Đ<#225>c

nh<#225> v<#225>y,

ta s<#225>

khóng

sä vó

thäng;

vä đß

hi<#225;u r<#243>

b<#225;n ch<#225;t

c<#225;a v<#243>

th<#225;t<#225;ng.

Pho i tìm
cái
Chân
tho ò ng

đ<#225; tránh

s<#225; kh<#225;

đ<#225;au.

Tuy

nhiên vô
thông
cũng có
hai mặt:

1/ Tiêu

c<#225; c:

T<#225;n phá

h<#225; y di<#225;t

2/ Tích

c^o c:

Phát

tri^o n,

ti<#n b<#

Tiêu

c<# c,

nh<# đã

nói
những u
trên.
Tích

c c: Vô

th ng

cũng tô

đi m

làm đ<#225;p

cho

cu<#225;c

đ<#225;i là

h<#225;p đ<#225;n

v<#225; c<#225; ý

ng h<#225;ĩa

nh<#225; đ<#225;a

hoa; s<#259;

ti<#259;n b<#259;

c<#259;a

kh<#259;a

h<#225>c,

má<#223>y

mó<#223>c

giú<#223>p

nh<#225> u

ph<#225> ng

ti<#225> n

th<#225> t

y<#225;u,

thu<#225;n

l<#225;i cho

con

ng<#225> i
và làm
cho
cu<#225> c

s<#225;ng tr<#225;>
n<#225;n v<#225;>
minh
ti<#225;n b<#225;> .

S<#228> l<#228> n

khôn

c<#228> a con

ng<#228> i t<#228>

lúc s<#225;

sinh

cho t<#225;i

khi

trở lại

thành.

Đó trở

nên một

ng<#225> i

h<#225> u ích

cho

nhân

lo<#i>, xây

d<#o>ng

m<#o>t xã

h<#o>i v<#a>nh

minh và

ti^on b^o.

Theo

Ph^ot

giáo: Vô

th□□□ng

là m□□t

đ□□nh

lu<#225;t có

s<#225;n,

đ<#225> c

Đ<#225> c

Ph<#225>t gi<#223>o h<#223>a cho ch<#223>ng

sanh

th^o u

hi^o u đ^o

đ^o i tr^o

v<#225> i v<#228>

th<#225> <#225> ng,

h<#225> u cho

c<#225> c

s<#225;ng

đ<#225;ng c<#225;n

nh<#225; nhiên t<#225;

t<#225;i.

Đi<#225>u
quan
tr<#225>ng là:
Ph<#225>i

bi<#225;t tri
túc và
trân quý
nh<#225;ng

gì mình
đang có
trong
tay và

nh<#225;

c<#225;u:

C<#225;u<#225; c

đ i

s ng

đ c có

là bao

Tr<#259>

ch<#259>ng

lo tu,

s<#259;m

b<#259;c

đ u!